

VROOM AANDENKEN

aan Zeer Eerwaarde Heer

LUDOVIC VAN WINKEL

geboren te Heks de 10 Januari 1893,
Priester gewijd te Luik de 28 Maart 1921,
Leraar aan het St. Jozefscollege te Hasselt,

Oud-Gouwaalmoezener,
Aalmoezener en Groepsleider 1^e troep St-Joris Hasselt,
Oud-Strijder 1914-1918, Oorlogsinvalled,
vereerd met de Pauselijke onderscheiding
"Pro Ecclesia et Pontifice"

Ridder in de Leopoldsorde en houder van talrijke
burgerlijke en militaire eretekens.

Godvruchtig in de Heer overleden de 25 Juli van het
Mariaal jaar 1954, voorzien van de genademiddelen
van onze Moeder de H. Kerk.

WEENT NIET !

Weent niet als zij die alle hoop begeben,
Want ons beminden zien wij eenmaal weer ;
Ze rusten blij gelukkig bij de Heer ;
Ze rusten en genieten 't eeuwig leven.

Weent niet, maar laat ons nu godvruchtig knielen,
Want ons beminden zien wij eenmaal weer ;
Ze rusten blij gelukkig bij de Heer ;
Dankt Jezus voor hun vrijgekochte zielen.

Weent niet al is uw droefheid nog zo groot,
Want ons beminden zien wij eenmaal weer ;
Ze rusten blij gelukkig bij de Heer ;
Dankt Jezus want Hij overwon de dood.

LOD. LAVKI.

Genadige Jezus, geef hem de eeuwige rust.
O. L. Vrouw van Lourdes, bid voor hem.

IN MEMORIAM

Verslagenheid ! De schrijver Lavki is niet meer.
Hij ging zo onverwacht naar Onze-Lieve-Heer.
't College rouwt, want gans de volheid van zijn leven
Heeft hij aan zijn studenten, aan zijn scouts gegeven !
Vergroeid met zijn College ; meer dan dertig jaar
stond hij, Gods priester, iedere morgen vóór 't altaar,
Een "Alter Christus" zijn, dat was zijn groots betrachten
van 's morgens vroeg tot 's avonds laat en zoveel nachten !
Hij was de leraar met het teergevoelig hart,
dat open stond voor iedere nood, voor iedere smart.
De knaap, de jonge man, ze mochten hem vertrouwen
en hem in 't putje van hun harte laten schouwen.
Wat hij als schrijver voor de ganse Vlaamse jeugd
gewrocht heeft zoveel jaren tot haar vreugden deugd
blijft Gods geheim ; maar jaren na zijn plots verscheiden
zal hij nog generaties door zijn boek verblijden,
want elk geschreven woord kwam uit zijn priester-ziel,
zo ongekunsteld, dat het iedereen beviel.
Daarom zal gans de jeugd van Vlaanderen om hem
rouwen
en tot een vroom gebed de dankbre handen vouwen,
Hij had nog zoveel plannen, was nog zo vol moed
spijt zwakte van zijn hart en moeheid van zijn bloed.
Zijn laatste droom was nog naar Lourdes af te reizen,
Maar "Virga Jesse" leidde hem ten paradijze.
Hij ruste in de Heer, want veel heeft hij gewrocht ;
God schenk 'hem 't eeuwig licht, zijn leven lang gezocht.
En allen zullen wij zijn schone ziel gedenken,
in dankbaarheid haar vaak 'n weesgegroetje schenken.

T. Hoewaer

Hij was en blijft in d'ogen van ons allen
Een edel, in-goed en verdienst'lijk man,
Een vriend ons door te vroege dood ontvallen
En die men mist en nimmer missen kan.

Hij was een priester naar de wens des Heren
En naar het voorbeeld dat hem Jezus gaf,
Die aan zijn jongens leerde zich te weren
Als ooit de moed in veler hart begaf.

Toen 't Land in nood beroep deed op zijn zonen
Stond, naast zijn broeder-priester, hij paraat,
Om elkeen, onder 't moordend vuur te tonen
Hoe groot de liefde zijn kan, midden haat.

Zijn ganse leven was één eind'loos strijden
Ten bate van zijn teergeliefde jeugd,
Aan wie hij schonk zijn geld, zijn tijd, zijn lijden,
In stilte om 't gedane goed verheugd.

Al wat hij zei, na 't lange waarheid zoeken,
Werd harde taal die alle leugen tart ;
Al wat hij neerschreef in zijn Lavki-boeken
Was echo uit de diepten van zijn hart.

En al wat schoon was, miek hem opgetogen :
Een vogel of een bloem in vroege Mel,
Een mooie lach of grote kinderogen,
Een tocht in d'eenzaamheid van bos en hei :

Al dingen die zijn aards bestaan bezielden ;
Maar God en al zijn scoutboys groot en klein,
Van wie hij wist dat allen van hem hielden,
Ze gaven hem de kracht om groot te zijn

Hij heeft zijn taak volbracht : zijn groot verlangen
Naar rust werd thans tot eeuw'ge rust gewijd.
Ons blijft zijn eed'le beeltenis, omhangen
Met al de schoonheid van Gods eeuwigheid.

J. S.

Copyright

J. Janssens

PRINTED IN BELGIUM

WEENT NIET I

Weent niet, a's zij die alle hoop begeven,
Want ons beminden zien wij eenmaal weer ;
Ze rusten blij ge'ukkig bij de Heer ;
Ze rusten en genieten 't eeuwig leven.

Weent niet, maar laat ons nu godvruchtig knielen,
Want ons beminden zien wij eenmaal weer ;
Ze rusten blij gelukkig bij de Heer ;
Dankt Jezus voor hun vrijgekochte zielen.

Weent niet, al is uw droefheid nog zo groot,
Want ons beminden zien wij eenmaal weer ;
Ze rusten blij gelukkig bij de Heer ;
Dankt Jezus want Hij overwon de dood.

Lod. Lavki.

Genadige Jezus, geef hem de eeuwige rust.

O. L. Vrouw van Lourdes, bid voor hem.

IN MEMORIAM LOD LAVKI

Hij vond zijn dood op 't Veld van eer als een soldaat
zoals hij had verlangd. Voor d' Opperscout paraat
stond hij, op ieder ogenb'ik bereid zijn leven
in goedheid en in schoonheid aan de Jeugd te geven.

Hij was een man van eenvoud en van grote deugd,
zijn hoogst geluk bestond in 't zien van reine Jeugd,
wier groei en bloei naar ziel en lichaam hij betrachtte.
Zijn jongens leerden hem als priester hoog te achten.

Hij was een kundig schrijver van het jeugdverhaal,
een rijk fantast, een psycholoog, knap in de taal,
een leraar, sympathiek door wat hij was en leerde,
een vriend voor zijn Confraters, die hem hoog
[vereerden.

Uw leven, Lavki, blijf' een gids voor groot en klein,
herinnerd de goede vriend, die trouw kon zijn
tot in de nood, tot in de dood. Rust dan in vreë
en wacht ons in de hemeltent voor d'eeuw'ge
[Jamboree.

Gerard Michiels. pr.